

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31088/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марта Хинић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, чији је заступник Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате и утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3157/23 од 09.11.2023. године, у седници одржаној дана 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3157/23 од 09.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3157/23 од 09.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3157/23 од 09.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 8509/22 од 04.10.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиље, тужени обавезан да јој на име главнице исплати износ од 1.056.035,60 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а на име трошкова парничног поступка износ од 277.242,50 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и утврђено да је тужени стекао право јавне својине на кп бр. ..., у површини од 265м², уписана у ЛН .. КО ..., што је тужиља дужна признати и трпети упис права у катастарском оперативном поступку. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужени, из чије садржине произлази да исту побија због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404.

Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге туженог за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за исплату накнаде за земљиште које је ушло у састав улице без спроведеног поступка одузимања од имаоца стварних права на парцели и одређивања накнаде, а приведено намени утврђено планским актом туженог, те утврђењу права јавне својине на предметној парцели. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, наводе изнете у ревизији, и да је о основаности захтева одлучено одговарајућом применом материјалног права према утврђеном чињеничном стању, које се у поступку по ревизији не може оспоравати, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Побујаном пресудом није одступљено од установљене судске праксе одлучивања о правима, у истоврсним чињенично правним ситуацијама као што је овде случај. Такође, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба новог тумачења права.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2 ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побујеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате и утврђења поднета је 13.10.2022. године, преиначена 22.09.2023. године, а вредност предмета спора побујеног дела износи 1.056.035,60 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме вредност побујаног дела предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**